Dosar nr. 2-15530/23
2-23109433-12-2-31072023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 februarie 2024 mun. Chişinău

Judecătorul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru), Alexei Maria, în sediul instanței, a examinat, unipersonal, *în procedura cererilor cu valoare redusă*, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM Incaso SRL împotriva lui Bulgan Liuba cu privire la încasarea creditului, penalității contractuale, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,-

A C O N S T A T A T :

***Argumentele participanților la proces:***

La 28 iulie 2023, reclamanta IM Incaso SRL s-a adresat împotriva pîrîtei Bulgan Liuba cu acțiunea menționată prin care solicită încasarea datoriei în sumă de 12 000 lei, încasarea cheltuielilor de asistenta juridica în sumă de 1 000 lei și încasarea taxei de stat în sumă de 360 lei.

În motivarea acesteia a indicat că, Sebo Credit SRL, în calitate de împrumutător şi Bulgan Liuba, în calitate de împrumutat, au încheiat un contract de împrumut. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lîngă suma ratelor de plată a împrumutului, remuneraţii contractuale (plata ratei dobînzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) şi o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întîrziere. Sebo Credit SRL şi-a onorat obligaţiunea, transferînd împrumutatului suma împrumutului acordat. Necătînd la respectarea obligaţiunilor de către Sebo Credit SRL, Bulgan Liuba pînă la ziua de azi nu şi-a onorat obligaţiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului. Împrumutatul a fost înştiinţat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia. În adresa împrumutatului a fost expediată reclamaţia prin care el a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale şi despre rezilierea anticipată a contractului de către împrumutător şi obligaţiunea acestuia a returnării împrumutului, remuneraţii contractuale (plata ratei dobînzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) şi penalităţilor calculate conform contractului. Ulterior, datoria pîrîtului a fost cesionată Companiei de Gestiune a Creanţelor IM Incaso SRL. La data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria cet. Bulgan Liuba faţă de IM Incaso SRL constituie 12 000 lei

fiind calculată conform contractului menţionat în felul următor: costul total al împrumutului restant - 6 000 lei; penalitatea contractuală în mărime de 6 000 lei, conform certificatului de datorie anexat. Calculul datoriei şi penalităţii a fost efectuat în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Între SRL Sebo Credit şi SRL Incaso a fost încheiat contractul de cesiune a creanţelor de viitor, potrivit căruia cedentul poate cesiona creanţe către cesionar, care vor apărea în viitor. Astfel contractul de cesiune a creanţei în temeiul căruia a fost cesionată creanţa intimatului întruneşte condiţiile de valabilitate a unui act juridic care poate da naştere la drepturi şi obligaţii de viitor. Aşadar, contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanţă şi statuează obligaţiile pe care le asumă fiecare din părţile contractante. Prezenta cerere este înaintată de către IM Incaso SRL avînd calitatea de „creditor" în baza contractului de cesiune încheiat dintre Sebo Credit SRL şi IM Incaso SRL, prin care Sebo Credit SRL a transmis dreptul de creanţă către IM Incaso SRL. Aşadar, contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanţă şi statuează obligaţiile pe care le asumă fiecare din părţile contractante. Conform art. 96 Cod de procedură civilă, taxa achitată pentru serviciile juridice, pe această cauză, corespunde cerinţelor legislaţiei în vigoare, deoarece este reală, necesară și rezonabilă.

Pârâtei Bulgan Liuba i-au fost expediate spre comunicare cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate la adresa de domiciliu, însă corespondența a fost restituită cu mențiunea „nereclamat" și conform telefonogramei acel număr temporar este deconectat.

***Aprecierea instanței de judecată:***

Studiind materialele cauzei civile, judecătorul ajunge la concluzia că pretenţiile din cererea de chemare în judecată sunt întemeiate din următoarele considerente.

Inițial, având în vedere data apariției raporturilor juridice materiale, care au fost deduse judecății, în continuare judecătorul, va face trimitere la normele materiale din Codul Civil, cu modificările survenite la 01 martie 2019.

În conformitate cu art. $276^2$ alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În conformitate cu art. $276^3$ alin. (1) - (2) al aceluiași Cod, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite

solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

În conformitate cu art. $276^4$ alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Conform art. 901 alin. (5) Cod civil, neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

Conform art. 1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, precum şi alte organizaţii care acordă credite în baza legii.

Conform art. 1764 Cod civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante. Creditorul nu poate modifica în mod unilateral mărimea dobânzii decât în cazurile prevăzute de lege sau de contract. În cazul când contractul prevede dreptul băncii sau a organizaţiei de creditare nebancară de a modifica în mod unilateral mărimea dobânzii, aceasta se va efectua în funcţie de rata de bază a Băncii Naţionale, de rata inflaţiei şi de evoluţia pieţei financiare bancare şi nebancare, ţinându-se cont de principiul echităţii. Creditorul îl va anunţa în scris pe debitor despre modificarea mărimii dobânzii cu cel puţin 10 zile înainte de modificare. Mărimea nouă a dobânzii se va aplica la soldul, existent la data modificării, al creditului.

Din materialele anexate s-a stabilit cu certitudine că, la data de 31 octombrie 2019, între Sebo Credit SRL, în calitate de împrumutător şi Bulgan Liuba, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de credit nr. AG3293725. (f.d. 8, 9)

În baza contractului de cesiune a creanței nr.CS_2021/12_8 din 31 decembrie 2021, cedentul OCN Sebo Credit SRL a cedat în favoarea cesionarului IM Incaso SRL dreptul de creanță împotriva debitorilor săi, fapt confirmat actul de predare-primire a creanței 210118155651 în temeiul contractului de cesiune a creanțelor din data de 31 decembrie 2021. (f.d.19)

De către reclamanta IM Incaso SRL a fost expediată la 21 iunie 2023 în adresa pârâtei Bulgan Liuba o reclamație prin care a solicitat achitarea datoriei, însă s-a restituit cu mențiunea ,,nereclamat". (f.d.16, 17)

Din certificatul de datorie conform contractului de împrumut cet. Bulgan Liuba, urmează că, aceasta nu își execută obligațiunile de rambursare a împrumutului, neachitând nici o rată a împrumutului, acumulând astfel, o datorie faţă de IM Incaso SRL ca cesionar a Sebo Credit SRL în sumă totală de 12 000 lei, constituită din împrumutl – 6 000, penalitatea pentru întîrziere – 6 000 lei. (f.d.18)

Conform art. 774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 alin.(1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin.(2) Cod civil, Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art.1 247 alin.(1) Cod Civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Judecătorul reține că obiectul acțiunii derivă din contractul de credit nr. AG3293725 din 31 octombrie 2019, încheiat între părți, unde sunt stipulate toate condițiile care urmau a fi respectate. Obiectul contractului prezenta acordarea unui împrumut.

Prin urmare, contrar prevederilor contractului numit, în coroborare cu prevederile art. 774, 776 CC, pârâta nu şi-a onorat obligaţiile contractuale asumate şi nu a achitat datoria acumulată.

La materialele cauzei careva reclamații nu sunt și contractul nu este anulat.

La reclamația expediată în adresa pîrîtei, Bulgan Liuba nu a reacționat și nu a întreprins careva acțiuni în vederea soluționării litigiului apărut.

În conformitate cu art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să își dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 al aceluiași Cod, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din contractul menţionat urmează că pârâta Bulgan Liuba, urma să restituie împrumutul până la data de 14 februarie 2020, însă până la momentul actual nu a achitat nici-o rată lunară, circumstanță, pe care judecătorul o consideră ca fiind veridică, în lipsa unor probe contrare.

Având în vedere faptul că, până în prezent pârâta n-a executat obligaţia de restituire a creditului conform graficului menționat şi ţinând cont de faptul că în adresa ultimei a fost expediată reclamația din 21 iunie 2023, (f.d. 16), prin care i s-a acordat un termen pentru restituirea sumei datorate, la care ultima n-a reacționat din motiv că avizul nu a fost reclamat, judecătorul ajunge la concluzia de a admite cerința privind încasarea sumei împrumutului contractat, în cuantum de 6 000 lei.

Conform pct. 4.2.1. și 4.2.2 din dispoziții generale și mențiunii din contract, în cazul în care debitorul încalcă termenul de plată a fost inclusă plata unei penalități pentru întîrziere de 1 % din suma neplătită a împrumutului, calculată pentru fiecare zi calendaristică de întîrziere pînă la achitarea integrală a sumelor scadente. (f.d.9, 12)

Conform art. 934 Cod civil, creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecința directă și necesară a neexecutării. Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde și prejudiciul viitor care, în mod rezonabil, s-ar fi produs. Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial și nepatrimonial (moral). Debitorul răspunde pentru fapta reprezentantului său și a persoanelor cărora le-a încredințat executarea obligației în aceeași măsură ca pentru propria faptă.

Conform art.942 alin. (4) Cod civil, în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

În acest context instanța menționează că art. 947 alin. (1) Cod civil reglementează că clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Articolul 949 Cod civil reglementează că, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligația, creditorul poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității. Nu se poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestației și nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligației. Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă). În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Astfel, clauza penală este datorată, numai dacă sunt întrunite condiţiile necesare acordării de despăgubiri, însă creditorul nu trebuie să facă dovada existenţei prejudiciului, întrucât legea pornește de la ideea că lipsa de folosință a unei sume de bani provoacă creditorului un prejudiciu, constând în cuantumul penalităților datorate, pe perioada întârzierii la executare. Clauza penală reprezintă o convenție accesorie cu toate consecințele, decurgând din aceasta calificare, dar, în același timp, reprezintă şi o pedeapsa privată reparatorie. Așadar, clauza penală reprezintă, în primul rând, o pedeapsă civilă şi numai apoi, doar în măsura în care s-a produs un prejudiciu, este şi o reparație. Scopul clauzei penale este determinarea anticipată a cuantumului despăgubirilor ce vor fi plătite de către debitor, iar nu crearea unei posibilități pentru debitor de a se libera de obligația principală, asumată printr-o altă prestație.

Conform art. 953 alin. (1), (2) Cod civil, în cazuri excepţionale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporţionat de mari. La reducerea penalităţii, trebuie să se ţină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. Nu se admite reducerea penalităţii în cazul în care aceasta a fost stinsă prin executare benevolă.

Conform art. 901 alin (1) și (5) Cod civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare. Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

Conform art. 947 alin (1) – (4) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul.

Conform art. 948 Cod civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute.

În conformitate cu art. 1069 alin. (1)-(6) Cod civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă una dintre părţi propune celeilalte părţi să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispoziţiilor prezentului capitol pentru restul contractului. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părţi şi care nu a fost negociată individual.

În conformitate cu art. 1072 alin (1) Cod civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

Conform art. 1077 alin. (1) pct. 3) Cod civil, sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.

Conform art. 1079 Cod civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauzele indicate la art.1077 alin. (1) pct.1)-3) sînt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.

Totodată, în conformitate cu art. 1077 alin. (6) din Codul civil, sunt abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Astfel judecătorul reține că, că într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei credinţe, consumatorul.

Prin urmare, potrivit naturii juridice și clauzelor contractuale inserate în contractul de credit, acesta este unul de adeziune și forţa obligatorie a acestora este incontestabilă, însă contractul nu are putere de lege dacă contravine normelor imperative, bunelor moravuri şi legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, care se evaluează de către instanța de judecată.

În această ordine de idei, judecătorul califică contractul nominalizat ca fiind un contract de adeziune, or, clauzele acestuia au fost formulate din timp de către reclamantă pentru o multitudine de potenţiali clienţi, fiind propuse şi încheiate fără posibilitatea de a fi negociate.

Reieșind din conținutul prevederilor legale enunțate supra, judecătorul consideră că prevederile clauzei din dispozițiile generale ale creditului din 31 octombrie 2019 care se referă la penalitatea de întârziere în mărime de 1%, urmează a fi recunoscută ca clauză contractuală abuzivă, deoarece creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, dezechilibru care este în detrimentul pârâtei.

Or, o clauză contractuală standard este lipsită de efect dacă prejudiciază disproporționat, contrar principiilor bunei-credinţe, cealaltă parte a contractului. În acest sens, se iau în considerare conţinutul contractului, împrejurările în care clauza este inserată în contract, interesele reciproce, alte împrejurări. Caracterul inechitabil al clauzelor contractuale standard se prezumă în caz de dubiu dacă o prevedere nu este clară.

Mai mult, judecătorul subliniază că, la caz urmează a fi aplicat regimul restricţiilor introdus prin art. 15 al Legii privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202/12 iulie 2013.

Așadar, conform art. 7 lit.a) al Legii nominalizate, se interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator.

Conform art. 15 alin. (9) al Legii privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12 iulie 2013, În cazul încălcării prevederilor alin. (7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăţi). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.

Prin urmare, analizând în ansamblu circumstanțele cauzei examinate, judecătorul constată că penalitatea este nejustificată și calculată contrar art. 15 alin (7) al Legii privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12 iulie 2013, fapt pentru care va admite parțial cerința, calculând penalitatea după formula 6 000 lei (creditul) x 0,04% x 100 (zile intârziere) = 240 lei.

În conformitate cu art. 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză, cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform ordinului de plată nr.4718 din 26 aprilie 2023, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a achitat suma de 360 lei cu titlu de taxă de stat (f.d. 2).

Astfel, judecătorul ajunge la concluzia că urmează a fi compensate, în conformitate cu art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, de la partea care a pierdut procesul şi anume de la Bulgan Liuba în beneficiul reclamantei IM Incaso SRL cheltuieli de judecată cu titlu de taxa de stat proporțional pretențiilor admise în mărime de 270 lei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și ($1^1$) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se

compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din materialele cauzei rezultă că la data de 26 aprilie 2023, IM Incaso SRL a achitat suma de 1 000 lei cu titlu de asistență juridică, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 4782. (f.d. 3).

În acest sens, judecătorul consideră necesar de a încasa de la pârâtă în beneficiul reclamantei cu titlu de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

În rest, pretenția cu privire la încasarea penalității și cererea de compensare a cheltuielilor de judecată în partea ce depășesc suma încasată, se resping, ca neîntemeiate.

în conformitate cu art. $276^2$, $276^4$, 236, 239-240 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ÎM Incaso SRL împotriva lui Bulgan Liuba cu privire la încasarea creditului, penalității contractuale, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Bulgan Liuba – născută la *****, c/p *****, dom. ***** în beneficiul ÎM Incaso SRL – c/f 1009600029036, sediu mun. Chișinău, str. Calea Ieşilor, 10, creditului rezultat din contractul de credit nr. AG3293725 din 31 octombrie 2019 în mărime de 6 000 (șase mii) lei, penalitatea contractuală în mărime de 240 (două sute patruzeci) lei, precum şi cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 270 (două sute șaptezeci) lei, cu titlu de asistență juridică în mărime de 1 000 (una mie) lei.

În rest, pretenția cu privire la încasarea penalității și cererea de compensare a cheltuielilor de judecată în partea ce depășesc suma încasată, se resping, ca neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător Alexei Maria